

[Krarup.]

brugsvare i stedet for til at fodre vore kreaturer med. Der må være en garanti, der må være adgang til et ankenævn, hvortil man kan sende prøver ind af det korn, man får stukket ud i bytte for sin hvede.

Det andet spørgsmål er med hensyn til dispositionsretten over ombytningmærkerne. Der kan jeg tiltræde de anskuelser, som er fremsat i betænkningen af mit partis udvalgsmedlemmer i det andet høje ting, og jeg kunne ønske, at den højtærede landbrugsminister her ville motivere, hvorfor man ikke kan få lov til at afsætte disse ombytningssbeviser, sådan som det passer for den enkelte landmand, både med hensyn til tid og med hensyn til aftager. Der kunne jo være temmelig store praktiske vanskeligheder, som gjorde, at man ikke gerne ville tage imod en stor mængde foderkorn den dag, man afleverede sin hvede. Det kunde også godt være sådan, at man f. eks. boede lige ved siden af en stor dampmølle, der gerne ville have hveden, men ikke så sig i stand til at levere ombytningkorn i stedet, og at man så havde en anden forbindelse, der gerne ville sælge det korn. Hvorfor skal de to ting absolut parres sammen, så at den, der modtager hveden, også skal levere ombytningkornet? Det forstår jeg ikke rigtig. Jeg synes godt, der kunne have været en margin der for den enkelte landmands dispositionsret.

Det tredje punkt har måske ikke noget med selve lovforslaget at gøre, men jeg benytter alligevel lejligheden til at fremdrage sagen.

Vi landmænd kom ud for en chokbehandling, da vi fik at vide, hvor katastrofalt smørprisen vil falde som følge af de forhandlinger, der er ført ovre i England. Vi ser os derfor om efter muligheder for at indtjene noget af det, der her tabes. Jeg ser, at landbrugsrådets præsident har opgivet nedgangen i værdien af en kos mælk til næste år, sammenlignet med i år, til 200 kr. Det er jo en meget betydelig nedgang og i virkeligheden foruroligende, at vi skal så langt ned. Når man så spejder efter muligheder for at få andre indtægter frem, når indtægterne fra kostalden glipper, har vi jo bl. a. mulighed for at udføre maltbyg og kontraktavlet såsæd til andre lande — det har der før i tiden været lejlighed til. Jeg tænker her i særlig grad på Belgien, som er en særlig god betaler, fordi det betaler med belgierfrancs, som er hård valuta — det må man jo også tage noget hensyn til. Derfor vil jeg finde det ønskeligt, om man kunne få en eksport i gang,

både af kontraktavlet såsæd og af maltbyg. Når jeg taler med eksportørerne om det, siger de, at vejen til at få denne eksporthandel i gang er både lang og trang og besværlig, der er så mange omsvøb, og af den grund sker det ofte, når de står overfor chancen for at kunne afslutte en handel, at denne chance smutter fra dem. Jeg beder den højtærede landbrugsminister have sin opmærksomhed henvendt på det spørgsmål, jeg her fremdrager. Jeg tror, man på denne måde kunne indtjene nogle af de millioner, som vi altså sætter til på vor smørhandel.

Med disse få bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Oluf Johansen: Med indeværende års kornlov afvikler vi kornpuljen, gør boet op og skulle altså have været færdige og givet friheden, hvad dens er. Men springet ud i det helt usikre tør man altså ikke tage. Man må sikre landets hvedehøst til menneskeføde og en fordeling af det indførte korn, så de små jordbrugeres produktion kan opretholdes. Begge disse to i den kommende kornlov indeholdte formål er fuldt rimelige, og mit parti anbefaler derfor også lovforslaget på det bedste.

Det ærede medlem hr. Krarup rejste spørgsmålet om kvaliteten af ombytningkorn. Det er et spørgsmål, jeg rejste i fjor, og som jeg gentagne gange har haft lejlighed til at berøre. I øjeblikket ser det ud til, at forholdet i nogen grad er vendt om, så at det bliver de større jordbrugere, der ved den kommende lov får den vanskelighed, som de mindre jordbrugere gennem mange år har haft at slås med.

Derudover vil jeg gerne rejse et spørgsmål, der står i forbindelse med kornpriserne, og som har økonomisk betydning for mange landbrugsbedrifter. Der findes et betydeligt antal landbrugere, som betaler deres terminspenge, deres forpagtningsafgifter, efter kapitelstaksten for korn, efter et fastsat antal tønder pr. td. land. Det drejer sig som sagt om et betydeligt antal landmænd — de fleste findes indenfor de store gods-sammenslutninger, hvis ejendomme på over 1 td. hartkorn ligger udenfor lejehusmændenes kreds, der er beskyttet gennem en afgift, som ikke må overstige 4 pct. af ejendomsskyldværdien. Disse andre landmænd betaler altså efter kapitelstaksten på byg; endvidere præstegårdsforpagtere samt brugere af byjord og måske andre.

Kapitelstaksten fastsættes først i amterne og samarbejdes derefter til kapitelstakster gældende for de forskellige landsdele. Den